

Mindegy, hogy mi az, hiszen lehet szeretni. Szeretni lehet azokat a dolgokat, amiről két napja még azt sem tudtuk, hogy fán termett-e, esetleg földben, netán a szomszéd hozta-e külföldről.

Szeretni nagyon gyorsan lehet. Sőt, meglátni és megszeretni sokszor, mindösszesen csak egyetlen pillanat műve. Volt, de most is az. Manapság meg pláne.

Manapság minden lehetőség adott

Mindegy, hogy milyen projekt, miről szól, csupán az a lényeg, hogy legyen rá lehetőség. És főképpen pénz, amit el lehet számolni. Ha megvan az embernek a gyakorlata, bármilyen, mondom: bármilyen pályázatot el tud számolni. Anélkül ma már nem nagyon lehet civilnek lenni.

Kell érteni mindenhez és kell szeretni mindent, aminek adódik a lehetősége, mert ha a lehetőségeket elszalasztjuk, odalesz minden, amiért élünk és dolgozunk.

Mert a lehetőség az többszöri és megfogható és bizony meg kell ragadni, mert úgy leszünk a való életben civilek és úgy szólhatunk mindenbe bele, ha megkeressük a lehetőségeket és

felvázoljuk az elképzeléseket és lépésről lépésre elszámolunk és beszámolunk és akkor mindent, de tényleg mindent lehet.

Mert a lehetőségek korlátlanok

Csak a források korlátozottak, de a források korlátai között próbálunk meg szeretni valamit és az akkor úgy pont jó.

Mindegy, hogy milyen növény, az a lényeg, hogy erre van támogatás. Most ezt támogatják, mert így szeretnék, hogy mi ezt most és itt szeressük. Nem baj, ha az ízt még csak hasonlítani sem tudjuk semmihez, a tehén vagy a disznó a végén úgyis megeszi, de valahogy el lehet számolni, mert a traktor adásvételijével sajnos nem lehet elszámolni, mert most arra éppen nincsen támogatás.

Csak a növény felhasználási naplójával lehet elszámolni, mert ha az megvan, akkor ebben a projektben kijöhetünk a végén belőle, mint minta. A minták, azok kellenek. Azok nagyon. S a lehetőségek. S az elképzelések.

Mindegy, hogy mit írsz

Az a lényeg, hogy szeressék és hogy szeressenek is érte. Arra is lehet pályázni, hogy mit írjal, illetve most már arra is, hogy mit szeretnél megírni, mert mások azt mindig jobban tudják nálad, hogy te mit szeretnél megírni. Azt nem, hogy esetleg mit tudnál.

Mindent meg tudsz írni, hiszen azért vagy újságíró, hogy írjal meg mindent, amit mondanak neked. Olyan kell legyél, mint egy színész, aki ha kell, sír vagy ha kell, akkor nevet. Vagy mindkettőt egyszerre. Őt is azért játszatják most éppen, mert erre volt keret, lehetőség, pénz. A vágyak, az álmok pedig lófasz, manapság kit érdekelnek azok? Azokat nem lehet elkönyvelni vagy elszámolni.

Mindegy, hogy milyen ruha van rajtad

Az a lényeg, hogy legyen meg, mert most akciós és meg lehet venni olcsón és igen, ők is ilyen hordanak. Ők, akiket látunk, hogy olyan jók és nagyszerűek és minták, mintaemberek, meg minden.

Nem olyan fukszosok, hanem olyan rendesen menők, olyan [mostani jófejek](#), meg minden. Sok mindennel foglalkoznak, pályáznak rendesen, odateszik magukat, amikor kell és mindent el tudnak számolni ők is. De tényleg mindent. Úgy elszámolnak mindennel, mint egy alapítvány.

Mindegy, hogy milyen zene, az a lényeg, hogy ezt most mindenki szereti, értelemszerűen nekünk is kell szeretnünk. Van rá kereslet és ez a lényeg. S ha nem megy, akkor meg kell tanulni, be kell tanulni, mert erre van pénz és pályázat.

De van pénz benzinre is, a benzint aztán nagyon el lehet számolni, azt mindenki el tudja számolni, az könnyű pénz. Pénz, paripa, fegyver. A jussunk, az.

Zenészeknek lenni, hejj,

[de nehéz!](#) Shogyaszongya, sejjde „[amit ti szerettek, én is azt szeretném! \(...\) Szíven vagyok találva, / Mikor éneklek a tömegbe, / Ha akarjátok, hatással / Lehetek rám, nekem mindegy.](#)”

Mert aki nem szeret valamit, az ugye, nem ember. Szeretet nélkül pedig nem is ember az ember. Valamit, valakit szeretni csak kell, mert ezt szeretik bennünk. Az szeretik bennünk is, ha szeretünk valamit vagy valakit és legfőképp azt, hogyha azonosulunk valamivel és ezt jelezzük. Akkor nagyon rendben vagyunk, de nagyon.

Úgyhogy amit szerettek, én is azt szeretném.